

РЕШЕНИЕ

№ 6096

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Антон Стефанов, като разгледа дело номер **6084** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Инспектората към ВСС, чрез процесуалния си представител А. М., срещу решение (без номер) от 29.04.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16758/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 96 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 46/16.11.2020 г., издадено от Главния Инспектор на Инспектората към ВСС.

С оспореното НП на С. П. П., е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.175в, ал. 1, т. 4, във връзка с чл.175а, ал. 1, т. 1 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), на основание чл. 408а, ал. 2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

В жалбата се оспорва в цялост решението на СРС като незаконосъобразно. Според касатора неправилно е приложен чл. 28 от ЗАНН, като случаят е приет за маловажен. Искането до съда е за отмяна на решението на първоинстанционния съд, по съображенията подробно изложени в касационната жалба, а атакуваното НП – потвърдено.

От ответникът е постъпил отговор на касационната жалба, в който са развити доводи за неоснователност на касационната жалба. Искането до съда е за оставяне в сила

решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. От пълномощника му е постъпило становище в подкрепа на изтъкнатите в жалбата доводи.

Ответникът по касационната жалба оспорва същата в представени писмени бележки.

Представителят на СГП счита жалбата по същество е основателна, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. След обсъждането им, съдът е приел: С решение на Съдийската колегия на ВСС от 26.02.2019 г. С. П. е била освободена от заеманата от нея длъжностна основание чл. 165, ал.1, т. 1 от ЗСВ, считано от 05.03.2019 г.

На 30.06.2020 г. С. П. е подала в Инспектората към ВСС декларация за имущество на интереси по чл. 175а, ал.1, т. 1 ЗСВ, с вх. № 15651/02.07.2020 г.

На 10.07.2020 г. служител на ИВСС е извършил проверка в база данни на ИВСС във връзка с подадените в срок декларации за имущество и интереси, за което съставил списък на съдии, прокурори и следователи, чиито декларации за имущество и интереси, подлежат на проверка, неподали в срок декларации по чл. 175а, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 175в, ал. 1, т. 4 ЗСВ. С. П. П. в качеството си на „административен ръководител – председател на Окръжен съд – Търговище“ не е подала в ИВСС декларация за имущество и интереси по чл. 175а, ал. 1, т. 1 ЗСВ във вр. с чл. 175в, ал.1, т. 4 ЗСВ в едномесечен срок от изтичането на една година от изгубване на качеството, което е основание за деклариране.

С резолюция за прекратяване на административната преписка № 41/23.09.2020 г., на основание чл. 54 ЗАНН преписката е била прекратена, поради неправилно посочена дата на извършване на нарушението, като било указано да се състави нов АУАН срещу П. за същото административно нарушение.

На 09.10.2020 г. за констатираното нарушение е съставен АУАН. Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че формално е осъществен състав на нарушението на чл. 175в, ал. 1, т. 4 във вр. с чл.175а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ, защото П., се явява задължено лице по смисъла на закона, тъй като е заемала длъжността „административен ръководител – председател на Окръжен съд – Търговище“. С решение на Съдийската колегия на ВСС от 26.09.2019 г. е била освободена от длъжността, считано от 05.03.2019 г., поради което е била и задължена до 05.04.2019 г. да подаде декларация за имущество на интереси по чл. 175а, ал. 1, т.1 от ЗСВ. Приел е още, че съгл. чл. 3, т. 5 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.март 2020 г. и за преодоляване на последиците в периода от 13.03.2020 г. до отмяна на извънредното положение спират да текат сроковете по чл. 175в, ал. 1 – 3 от ЗСВ. Същевременно параграф 13 от ПЗР на Закона за изменение и и допълнение на Закона за здравето (обн. ДВ, бр.44 от 13.05.2020 г.) сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките

и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на народното събрание от 13.март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на ЗИД в „Държавен вестник“. Във връзка с изложеното СРС е приел, че едномесечният срок е започнал да тече на 05.03.2020 г. и спрял в периода от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. и е изтекъл на 12.06.2020 г.

СРС е направил извод, че със закъснялото подаване на декларацията, е извършено посоченото нарушение и че същото е доказано безспорно, като за него е съставен АУАН и НП, но в конкретния случай са налице условията за прилагане на чл. 28 от ЗАНН и деянието съставлява маловажен случай.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, което е получено на 11.05.2021 г. Жалбата е подадена чрез Софийски Районен Съд на 19.05.2021 г. /вх. 21030541/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви, които се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства.

Касационната инстанция намира за обосновани, направените изводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно цитираната разпоредба, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/. Степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение, за да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално съставомерно, като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. В случая е налице хипотезата на чл. 28 ЗАНН. Както правилно е приел СРС не се установява да са настъпили някакви вредни последици, в резултат от забавянето на подаването на декларацията, като същата е била подадена доброволно от П. преди да бъде констатирано самото нарушение. Не по – малко важно е и обстоятелството свързано с цялостната обстановка в Република България, а именно въвеждането на извънредно положение в следствие на пандемията от “Covid 19”, както и въведената след 13.05.2020 г. извънредна епидемична обстановка. Освен това няма данни за установено несъответствие в имуществото или конфликт на

интереси, поради което и забавянето в подаването на декларацията не е довело до упражняване на други властнически правомощия, които ИВСС притежава. Предвид това, настоящата инстанция счита, че наложеното на основание чл. 408а, ал. 2 от ЗСВ, административно наказание „глоба” в размер на 300 /триста/ лева правилно е било отменено.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В С. решение (без номер) от 29.04.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 16758/2020 г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 96 състав.

Решението е окончателно.